

vinnost k rozhodování v onom směre, ktorý st'-lia naznačujú, a že, ne-
učinila-li v onom směre rozhodnutie, bolo tým vsiahnuté do subjektiv-
ného procesného práva st'-ľov.

Č. 11.473.

**Zdravotnictví. — Živnostenské právo: * Ustanovení
bodu c) 2. odstavce § 3 vl. nař. č. 132/1922 Sb., pokud se v něm zaka-
zuje zkoušeným zubním technikům prosvícení zubů Roentgenem za
účely diagnostickými, a tudíž také za účelem pořízení snímku k tomu,
aby umělá náhrada zubů a chrupu mohla býti provedena, je v rozporu
s § 4 zák. č. 303/1920 Sb.**

(Nález ze dne 11. října 1934 č. 18.702.)

V ě c: Bedřich A. v Č. (adv. Dr. Frant. Cihlář z Prahy) proti zem-
skému úřadu v Praze o přestupek vl. nař. č. 132/1922 Sb.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Lanškrouně z 22. prosince 1931
byl st-l uznán vinným přestupkem § 3 lit. c) vl. nař. z 27. dubna 1922
č. 132 Sb., jehož se dopustil tím, že při provozování zubotechnické kon-
cese samostatně používal Roentgenova přístroje k prosvěcování paprsky,
ačkoliv používání tohoto přístroje i zkoušeným zubním technikům jest
výslovně shora cit. řem zakázáno, a byl odsouzen k pokutě 100 Kč,
v případě nedobytnosti k 10dennímu vězení. Současně bylo st-li další
používání Roentgenova přístroje zakázáno a nařizeno, aby tento přístroj
ze své provozovny odstranil.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uve-
denému trestnímu nálezu a nález ten v plném rozsahu potvrdil, vysloviv,
že skutková podstata přestupku, kladeného st-li za vinu, je plně proká-
zána provedeným šetřením a jeho přímým doznáním k protokolární vý-
povědi dne 10. prosince 1931 na okr. úřadě v Lanškrouně. Ke st-lovu
odvolání uvedl žal. úřad ještě toto: »§ 3 lit. c) vl. nař. č. 132/1922 Sb.
zakázal i zkoušeným technikům prosvěcovati paprsky Roentgenovými,
aniž by při tom se zmiňoval o jakémkoli druhu potřebných přístrojů.
Zákaz ten vztahuje se tedy k Roentgenovým přístrojům vůbec, tedy
i k těm soustavám jich, které v době vydání cit. vlád. nařízení dosud ne-
existovaly. Rovněž tu nerozhoduje, zda je při používání tohoto přístroje
možnost nebezpečí pro zdraví pacienta či ne. § 3 lit. c) cit. vl. nař. je
provedením § 4 zák. č. 303/1920 Sb., a to v negativním smyslu, totiž
demonstrativním výpočtem prací, jež zubní technické (i zkoušení) ne-
smějí prováděti; kromě toho je v prvé větě tohoto paragrafu všeobecné
ustanovení, že k lékařským výkonům v § 2 cit. vl. nař. nejmenovaným
nejsou zubní technické podle § 4 cit. zák. oprávněni. Je tedy zákaz po-
užívati Roentgenova přístroje pro zubní techniky obsažen nejen v § 3
lit. c), nýbrž nepřimo i v § 2 cit. vl. nař. a ježto oba tyto paragrafy jsou
prov. nař. k § 4 cit. zák., je st-lova námitka o rozporu § 3 lit. c) vl. nař.
č. 132/1922 Sb. s řem 4 zák. č. 303/20 Sb. naprosto bezdůvodná a ne-
místná.«

O stížnosti uvážil nss:

Opíraje se o ustanovení vl. nař. z 27. dubna 1922 č. 132 Sb., kterým se provádí § 4 zák. ze 14. dubna 1920 č. 303 Sb. o zubním lékařství a zubní technice, vyslovil žal. úřad v nař. rozhodnutí, že ani zkoušený zubní technik nesmí prosvěcovati paprsky Roentgenovými, a to za žádných okolností. Stížnost stojí naproti tomu na stanovisku, že zhotovení Roentgenova snímku zubu je výkonem nutným, aby zkoušený zubní technik mohl provésti umělou náhradu zubů a chrupu, a je tudíž zkoušený zubní technik k tomuto zhotovení Roentgenova snímku podle § 4 zák. č. 303/1920 Sb. oprávněn. Ustanovení § 3 lit. c) vl. nař. č. 132/1922 Sb. je proto po názoru stížnosti v rozporu s cit. ustanovením zák. o zubním lékařství a zubní technice potud, pokud zákazem prosvěcování Roentgenovými paprsky je rozuměti také zhotovení Roentgenova snímku zubu speciálním zubařským Roentgenovým přístrojem.

Nss uznal správným stanovisko stížnosti.

Podle § 4 zák. č. 303/1920 Sb. »zubní technické, kteří vykonali s úspěchem praktickou zkoušku (§ 3 odst. 1 a 2 cit. zák.), jakož i kteří od této zkoušky byli osvobozeni (§ 3 odst. 3), mohou mimo oprávnění zmíněná v § 2 odstavci 1 vykonávati veškeré výkony na zubech a chrupu, jaké jsou nutny k tomu, aby mohli provésti umělou náhradu zubův a chrupu«. Ze znění tohoto zák. ustanovení, které zůstalo nedotčeno zákonem č. 114/29 Sb. o výkonu lékařské praxe (§ 19 bod 2 tohoto zák.), plyne, že zmínění zubní technické, kteří směji užívati označení »zkoušený zubní technik« (§ 5 zák. č. 303/1920 Sb.), jsou oprávněni vykonávati na zubech a chrupu i výkony, jež svojí povahou spadají pod pojem zubního lékařství (§ 1 cit. zák.), avšak s tím omezením, že takové výkony mohou předsevzítí jen potud, pokud jsou nutny k tomu, aby mohli provésti umělou náhradu zubův a chrupu. Správnost tohoto výkladu § 4 zák. č. 303/1920 Sb. potvrzuje důvodová zpráva vl. návrhu zák. o zubním lékařství a zubní technice (tisk č. 2652/1920 Nár. Shrom.), v níž se uvádí k § 1 vl. návrhu, že »umělá náhrada zubův a chrupu vyžaduje řadu lékařských zákroků v dutině ústní jako jsou úprava zbylých zubův a kořene, extrakce kořenův atd.« a že »příprava dutiny ústní a zasazení prothesy do úst jsou výkony čistě lékařské. Je tedy umělá náhrada zubův a chrupu podstatnou součástí umění zubo lékařského.« K §§ 3 a 4 vl. návrhu se v téže důvodové zprávě uvádí: »Aby oprávněným zubním technikům, kteří nabyli zvláštní zručnosti v zubní technice, bylo umožněno vykonávati zubní techniku tak, jak ji dosud jejich většina, byť i neoprávněně, vykonávala, jest stanoveno, aby těm zubním technikům, kteří s úspěchem složili praktickou zkoušku, anebo kteří svou dlouholetou činností skýtají záruku zručnosti, bylo dovoleno vykonávati veškeré úkony, nezbytné k umělé náhradě zubův a chrupu, které jinak spadají v obor působnosti lékařské.« Tento úmysl došel výrazu i ve znění § 4 zák. č. 303/1920 Sb., jak bylo výše uvedeno, a sluší tudíž zkoumati, zda zhotovení Roentgenova snímku zubu za účelem provedení umělé náhrady zubův a chrupu je lékařským výkonem nutným k tomu, aby umělá náhrada zubův a chrupu mohla býti provedena.

Že prosvěcování Roentgenovými paprsky, jež se provádí v lidských ústech, je výkonem lékařským, a to i tehdy, když se děje za účely diagnostickými, plyne z povahy věci a není třeba dokazovati. Jde o to, zda

takovýto výkon na zubu a chrupu je nutný k tomu, aby umělá náhrada zubů a chrupu mohla býti provedena.

Takováto umělá náhrada zubů a chrupu záleží v podstatě v přípravě ústní dutiny a v zasazení prothesy do úst. Aby k provedení těchto výkonů vůbec mohlo býti přikročeno a aby mohly býti provedeny s úspěchem, t. j. v první řadě bez nebezpečí pro zdraví pacientovo, musí se zkušený zubní technik — právě tak jako zubní lékař — přesvědčiti zejména o stavu kořenů, na které má býti posazena náhrada, neboť není vyloučeno, ba podle známé zkušenosti se stává často, že zejména na špičce kořenů se odehrávají procesy, jejichž existence přímo vylučuje možnost, aby umělá náhrada byla posazena, nebo může mítivliv na způsob ošetřování v konkrétním případě. Není snad zcela vyloučeno, že taková diagnosa může býti učiněna i způsobem jiným, než s použitím Roentgenova přístroje, po případě pořízením Roentgenova snímku, než tím není řečeno, že proto prosvícení zubu Roentgenem za uvedeným účelem diagnostickým, po případě zhotovení Roentgenova snímku nelze pokládati za výkon, který je nutný k tomu, aby umělá náhrada zubů a chrupu mohla býti provedena, kdyžtělékařský úkon ten je prostředkem rozhodně spolehlivějším než pouhé inspekční ohledání a na rozdíl od tohoto zjednává jistotu o stavu zubů, na nichž umělá náhrada má býti provedena. Potom však takovéto vyšetření Roentgenem za účelem zjištění přesné diagnosy sluší pokládati za výkon, který je nutný k tomu, aby mohla býti provedena umělá náhrada zubů a chrupu.

VI. nař. č. 132/1922 Sb. zakazuje zkušeným zubním technikům v 2. odstavci § 3 v lit. c) »prosvěcovati paprsky Roentgenovými«. Tento zákaz zní zcela všeobecně, a dopadá tedy i na prosvěcování zubů Roentgenovými paprsky, pokud prosvícení takové je nutné k tomu, aby mohla býti provedena umělá náhrada zubů a chrupu, tedy i prosvícení za účelem diagnostickým, po případě za účelem pořízení Roentgenova snímku k tomu, aby umělá náhrada zubů a chrupu mohla býti provedena. Tím však vybočuje zmíněné ustanovení vl. nař. č. 132/1922 Sb. z rámce § 4 zák. č. 303/1920 Sb., podle kterého zkoušení zubní technikové mohou vykonávati veškeré výkony na zubech a chrupu, jaké jsou nutny k tomu, aby mohli provésti umělou náhradu zubů a chrupu, a je proto — nevylučujíc ze zákazu případ výše vymezený — v rozporu s §em 55 ústavní listiny, podle něhož nařízení lze vydávati jen ku provedení určitého zákona a v jeho mezích.

Nař. rozhodnutí, opírajíc se o ustanovení bodu c) 2. odstavce § 3 vl. nař. č. 132/1922 Sb., pokud se v něm zakazuje zkušeným zubním technikům prosvícení zubů Roentgenem za účely diagnostickými, a tudíž také za účelem pořízení snímku k tomu, aby umělá náhrada zubů a chrupu mohla býti provedena, je podle toho, co bylo uvedeno, v rozporu se zákonem.

Č. 11.474.

Církevní věci. — Živnostenské právo (Slovensko): * Ustanovení § 5 nař. min. orby, živností a obchodu z 18. září 1888 č. 48.151 (R. T. 133/1888) ve znění nař. min. obchodu z 31. prosince 1902 č. 78.372 (R. T. 159/1902) o prodeji košerovaného masa ne-